

Misèries del Feixisme

Es un deure que tenim tots, a desenmascarar el feixisme que tant descaradament vol posar les seves urpes a casa nostra.

El feixisme, no és ni més ni menys que el gran «modus vivendi» dels privilegiats, aquests incapacitats que ens volen fer creure que per les seves venes hi corre «sang blava».

Els pocs països que hi «regna» (si us plau per força) el feixisme, aparentment tothom menja, però la realitat ens diu que no! La misèria hi regna, no pels «sang blava», però si desgraciadament per la classe treballadora.

Proves:

Alemanya.: Hitler, va invitar fa cosa de 6 dies als seus subordinats, o sigui a tots els nacionals socialistes a que no menjin grasa, és a dir, mantegues, carns, gras, etc. Irònicament els hi digué que el menjar carn infla el ventre i en canvi aquests «sacrificis», serviran per a fer una Alemanya forta, és a dir: armament i res més que armament. Aquest armament tots sabem ara per que serveix: La màdreta de Hitler, és en Goering o sigui el dictador del Pla Quadrien-nal, ha publicat a Berlín una ordre que tots aquells que s'oposin a les intencions nacional-socialistes, seran condemnats a la presó o sigui als camps de concentració.

Allò de les restriccions alimentícies també forma part del cèlebre Pla Quadrien-nal...

Per lo tant el que intenti menjar una mica massa...

No cal fer-hi comentaris.

Xifres... que són proves.

Itàlia.: A continuació posarem de manifest el poc que els italians esclavitzats per el feixisme, poden menjar.

A l'any 1929 un fisiòleg, Carles Foa publicà a la revista científica «Gerarchia» un estudi, sobre la pobre alimentació del poble italià, diu aixís: (1) Cada habitant dels Estats Units disposa anualment d'aliments, que corresponent a 1.866.260 calòries, un belga li correspon 1.432.500, un anglés 1.380.000 un francès 1.358.000 i un italià solament 910.000.

Posem-hi força atenció i fem la comparació, els Estats Units, França, Anglaterra i Bèlgica són països demòcrates i poden alimentar-se, en canvi Itàlia amb el seu feixisme com també Alemanya, tenen la misèria que els envolta i només els seus «sang blava», s'alimenten amb la sang de la classe treballadora.

A. C. R.

(1) Del llibre El Último Baluarte de la Esclavitud, del Profesor G. C. Paravelli.

Del Front de Guerra

Cartes dels Milicians

Aixó que dieu d'Osca tots els companys que esteu a la reraguarda, esteu amb el que diàriament lamenta la «Soli». Esperem que el Comité Nacional de Defensa, ens mani l'atac definitiu per acabar amb els feixistes d'aquest sector. Els companys que formen el cercle d'Osca, són els de la columna «Los Aguiluchos» de la F. A. I. i els d'«Ascaso» junt amb Guàrdies d'Assalt.

Estem de 1 000 a 1.500 metres de l'enemic; en fi, tots deveu comprendre amb l'impaciència que estem tots els companys de la F. A. I. per pendre Osca, ja que en una ocasió arribarem fins a les seves portes.

Jo, personalment, he sigut voluntari en armes i vaig disciplinat en guerra com en pau; perquè amb el mauser a la mà, pugui defensar, amb el que a mi m'és possible; tots els companys que avui estem al front en defensa de la llibertat dels pobles i per treure per sempre d'Espanya, la «xusma» feixista.

Dic tot aixó, companys, perquè sabem que a la reraguarda, en els cafés principalment, es diuen moltes coses que més valdria que es callessin, perquè faciliten les maniobres a l'enemic, doncs no dubtem, que aquí a la nostre vila, també hi ha feixistes que escolten el que es diu...

Nosaltres, que llegim la «Soli» tots els dies, veiem que diu que per esclafar el Feix, és al front de combat que cal ésser i no presumim amb l'arma a l'esquena com es fa a la reraguarda. Les armes a la reraguarda no hi han d'ésser, doncs aquí al front, fan molta falta i molt bon servei.

Doncs bé companys; referent a si necessitem alguna cosa, en qüestió de roba i menjar, per ara en tenim, però es necessari que els que esteu a la reraguarda, treballeu sens descans perquè no ens falti lo més elemental a nosaltres; l'esclafament del Feixisme maleït, depèn de tots i tots havem de posar-hi el nostre esforç.

Bé, salut amics, i rebeu un fraternal abraç del vostre company.

JOAQUIM CASAPONSA

Compreu

“Montseny”

